

at det blev forandret faaledes, at man istedenfor, at der staaar, at det er de 2 ældste Kommandører, som ved Jorfremmelse til Kommandør suppleres med de 2 næstældste Kommandører, overlod Balget af Kommandørerne til Ministeren. Der- ved, tror jeg, vilde Sagen gavnæs bedst. Hvad angaar, at man har anset det for rigtigt ved Jorfremmelse til Kapitain at supplere Raadet med de to ældste Kapitainer, kan jeg ikke anse det for at være rigtigt; thi det kunde jo tænkes, som ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører igaar, at de to ældste Kapitainer ere blevne forbigaaede; derfor kan det være meget hæderlige og samvittighedsfulde Mænd, det skal jeg ikke drage i Tvivl; men det forekommer mig, at det nødvendigtvis maa spække den Lillid, man maa have til Raadets Afgjørelser, naar man vidste, at to Mænd sadde deri, som vare forbigaaede ved Jorfremmelse. — Hvad Wændringsforlaget unded Nr. 73 angaar, udtalte den ærede Ordfører sig derimod, men paa et Mindretals Begne. Den ærede Ordfører talte stærkt imod at give Nogen en Ret, men her er ikke Tale om at give Nogen en Ret; men, hvis man ikke gaar ind paa det Forslag, fratager man Officererne en Ret, som de have i Enhold til de bestaaende Love. Den ærede Ordfører kan dog ikke være uvidende om, at Premierlieutenanter og Kapitainer i Flaaden have Ret til at forlange Afsted med Pension, naar de ere henholdsvis 42 og 52 Aar. Det forekommer mig naturligt og rigtigt, at denne Ret bevares. (Ordføreren ryster paa Hovedet). Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, han kan vel i ethvert Tilfælde høre min Grund først. Det forekommer mig naturligt og rigtigt, at denne Ret bevares, og det er, fordi det i og for sig er noget høist Uheldigt baade for de vedkommende Personer og for Standen, at man skal have Officerer staaende, der ere blevne forbigaaede. En ærefjær Mand, der er forbigaaet, ønsker at bryde sig en anden Bane. Det er Grunden til, at man har stillet dette Wændringsforlag. Men der er en anden Betragtning, som den ærede Ordfører fremsatte igaar, som jeg til en vis Grad kunde gaa ind paa, idet ogsaa jeg maa erkjende, at Staten meget godt til denne Bestemmelse kan knytte en Forpligtelse, og for saa vidt det skulde kunne stemme den ærede Ordfører mildere overfor Forslaget, vilde jeg foreslaa, at der blev stillet den Wændring, at enhver saadan Premierlieutenant eller, som den ærede Ordfører for Mindretallet har bebudet, Kapitain — Wændringsforlaget derom kommer ind ved 3die Behandling, — der naaede 42 og 52 Aars Alderen, skulde have Ret til at forlange Afsted med Pension efter Pensionsloven, mod at blive staaende til Marineministeriets Raadighed i 5 Aar. Jeg tror, at det vilde have sin Betydning. Har det mindre Betydning for Flaaden, er det med fuld Overbevisning, at det analoge Tilfælde vil have megen

Betydning for Hæren. Hvad Wændringsforlaget under Nr. 75 angaar, skal jeg ikke udtale mig om dette i Dieblisset. Jeg antager, at et lignende Wændringsforlag vil blive stillet til Høven om Hærens Ordning, og jeg skal da udtale mig udsjorlig derom; under Hæren vil jeg paa ingen Maade kunne gaa ind paa det af Grunde, som jeg ved Hærløvens Behandling nærmere skal udvile.

Idet jeg slutter, skal jeg dog endnu tillade mig en Bemærkning. Der var et Dieblis, da den ærede Ordfører talte igaar, hvor jeg blev meget overrasket; thi den ærede Ordfører kom pludselig ind paa at hørde Mindretallets Opfattelse med Hensyn til Landets Forsvar. Jeg tror, at det maa erkjendes, at de af os, der have taget Ordet og stærkt taget Ordet for Nødvendigheden af Kjøbenhavns Besætning mod Søfiden, navnlig have gjort det under Hensyn til, at vi kun ved Anlæg af Forter ere i Stand til at stabe for Flaaden den Frihed, som er nødvendig, for at den kan møde Fjenden. Det var vort Standpunkt, men det var ikke det ærede Flertals Standpunkt, og nu kommer Flertallets Ordfører i dette Spørgsmaal med en Udtalelse, som jeg skal tillade mig at gjengive saa udsjorlig, som det er muligt. Han siger: „Det er ganske vist, at det Tilfælde kan tænkes, at Flaaden ikke laa ved Kjøbenhavn paa den Tid, Kjøbenhavn blev angrebet, men det er høist usandsynligt; thi hvis de Herrer — jeg har ikke Tallene her og kan altsaa ikke anføre dem — ville gjøre sig bekendte med den umaadelige Overlegenhed over vor Flaade, som de fleste andre Landes Flaader have, og som navnlig den tydske Flaade i de senere Aar har faaet, saa tror jeg, at man vil indrømme, at vi ikke have Udfigt til i Længden at kunne føre en Krig ude i Østersøen eller borte fra Kjøbenhavn. Hvis det overhovedet er Fjendens Hensigt at underfue Landet ved at angribe Kjøbenhavn, vil vor Flaade rimeligvis være nødt til at optage Søkampen netop udenfor Kjøbenhavn“. Men jeg vil tillade mig at henvende mig til det ærede Medlem: Er det ikke netop Mindretallets Standpunkt i denne Sag? Er det ikke derfor, at vi saa bestemt som paa nogen Maade muligt have bedt Flertallet om at gaa med til at befæste Kjøbenhavn fra Søfiden for at stabe den Frihed for Flaaden, som Flertallet vil have, og som vi ogsaa ville gaa med til? Thi fra Mindretallets Side har man aldrig villet være med til at undergrave Flaadens Betydning som Led af Forsvaret; men man har været bange for at gaa med til den Overvurdering, som det ærede Flertal har gjort sig skyldig i, og som jeg heller ikke tror, at Flaaden vil kunne være ganske tjent med; men hele denne Udtalelse af den ærede Ordfører er mig atter et Vidnesbyrd for, at den ærede Ordfører lige overfor Forsvarsspørgsmaalet og Befæstningsspørgsmaalet ikke staaar Mindretallet saa fjernt, thi den ærede Ordfører har gjort den